

RAPPORT JCI NORSKE SENAT – TILBLIVELSE OG HISTORIKK

Det startet med en replikk fra historiker og golfer Knut Olborg på Bogstad i august. Jeg nevnte i en bisetning Junior Chamber og han svarte: "Har du også vært medlem der? Jeg tror jeg sågar var President".

Henvendelse til Hans Jørgen Sundseth Johansen i Bergen via Ole Jacob Raad i Trondheim klargjorde at Knut Olborg var JCN's første visepresident under Arne Slattum ved konstitueringen av Junior Chamber Norway 23. mars 1962 på Voksenkollen Hotell, Oslo. Selv hadde Knut Olborg vært president i DUFO (De Unge Forretningsmenn), en forening som ble slått sammen med Oslo Handelsstands Forenings yngre avdeling, forløperen til Oslo Junior Chamber.

Under jakten på opplysninger som Senatet, lånte Peter Collett meg "Jubileums-skrift, Jaycee – 25 år i Norge, 1956 – 11. september – 1981".

I tillegg til nyttige opplysninger herfra, ramlet jeg ved en tilfældighet over mitt eget brev av 31. mai 1978 til JCN, v/Per Weisæth, Bodø. Der står det, etter at JC superekspert Paul H. Jensen hadde gitt meg opplysninger:

"Som innledning kan sies at Norges første Senator, Arne Slattum, ble utnevnt i 1962 og Det Norske Senat ble egentlig først konstituert ved kongressen i Oslo i 1967. Imidlertid fungerte før den tid Immediate Past President som Senatets formann, og listen blir derfor som følger:

1965 Paul H. Jensen
1966 Knut Inge Kvaal
1967 Johan G. L'orange
1968 Gustav Gunvaldsen
1969 Einar Fr. Nagell-Erichsen
1970 Einar Fr. Nagell-Erichsen
1971 Einar Fr. Nagell-Erichsen
1972 Torgrim Rolfsen
1973 Terje Moen
1974 Terje Moen
1975 Ove Hellem
1976 Per Weisæth
1976/77 Per Weisæth
1977/78 Lars P. Storvestre

Jeg kan ikke erindre grunnen til at ikke Tinius lot Ole N. Heidenreich for 1970 og Kai Roland for 1971 være Senatets presidenter. Selv hadde jeg ikke hatt verv i nasjonale styrer. Men jeg er ikke fremmed for tanken at Tinius kan ha hatt en baktanke ved å utnevne meg som formann for 1972!

Vennlig hilsen
#11887 Torgrim Rolfsen

HISTORESKRIFT FOR JUNIOR CHAMBER NORWAYs 25 -ÅRIGE HISTORIE.

Historien forteller at Junior Chamber of Commerce, som var det første offisielle navn på vår organisasjon, ble grunnlagt i byen St. Louis i staten Missouri i USA av en ung mann som het Henry Giessenbier. Han er stifteren av vår organisasjon- selv om det har hendt mangt og meget i disse årene - til glede og forargelse.

Ideen til Giesennbier vokste ganske rast, og det var i samarbeid med Chamber of Commerce at en rekke lokalforeninger ble startet i USA. Senere også i Canada og Storbritannia. Senere i Latin Amerika, og det var i 1944, i Mexico at den internasjonale organisasjonen så dagens lys, JCI.

Sverige fikk tilknytning til JCI i 1954, og Finland allerede i 1952, men først offisielt i 1955. Til Norge kom idéen med unge menn som hadde oppholdt seg i USA i studieøyemed, og de første konkrete opplysninger foreligger fra 1955, selv om en amerikansk okkupasjonsoffiser med base i Wiesbaden i Tyskland var i Oslo og hadde en introduksjon av JC i Oslo Handelsstands Yngres Avdeling allerede i 1949 engang. Videre kontakt ble avvist, da YA aldri hadde hørt om JCI.

Imidlertid hadde JCI en Vice President i 1954 som heter Dan Aylett, og han var en helfrelst JC-misjonær. Han kunne vise til suksess i Sverige og Finland, foreløpig ikke i Norge. Ved gjentagende kontakter til YA (Oslo Handelsstands Yngres Avdeling) fikk han endelig napp på sensommeren 1954, og i et referat fra 30/8 fra et styremøte i YA, blir det vedtatt å søke nærmere opplysninger om JC. I referatet fra YA's styremøte fra 15/9 s.å. står der at ytterligere opplysninger er mottatt, og vakte betydelig interesse.

Formann i YA i 1955, Arne Slattum, fikk påny kontakt med Aylett, og nå begynte ting å skje. Slattum fikk samlet en del unge menn som hadde hørt om/vært i kontakt med JC under studieopphold i utlandet og da først og fremst USA. Så begynte det å skje saker og ting. Navn som Ragnar Bergaust, Leif Kirkebø, Leif Erik Jensen, Ove Oscar Andersen, Ivar Bolin, Peder W. Gundersen, står frem og former en organisasjonskomite.

Den 11. september 1956 er organisasjonskomiteen konstituert, og har Arne Slattum som formann, Ivar Bolin, Leif Kirkebø og Ragnar Bergaust som medlemmer. Disse brave menn omorganiserer YA Oslo Handelsstands Yngres Avdeling, med omlag 400 medlemmer til Oslo Junior Chamber og sender en søknad om opptagelse til JCI's verdenskongress i Wellington, New Zealand. Der blir Junior Chamber Norway, incasu Oslo JC, tatt opp som medlem på « provisional basis»

Stiftelsen av JC i Oslo foregikk ikke uten en viss mumling i Oslo Handelsstands Forening, noen mente at styret i YA hadde gått for langt. Dette stilnet hen, og JC fikk holde sine møter i OHFs lokaler gratis, samt en viss økonomisk støtte til driften av foreningen. En studiegruppe innen OHF som het DUFO-Den Unge Forretningsmann- ble slått sammen med YA, og i en periode ble JC liggende i ytterkanten. Dette rettet seg etter en tid, da OHF så at denne organisasjonen hadde meget positivt for seg. JC fikk fast møterom i bakbygningen i Karl Johansgt. 37, og da aktiviteten var god og positiv, aksepterte OHF denne kjernen av ca 20 unge menn som da var Oslo JC, som en underavdeling.

Det konkrete arbeidet i foreningen gikk ikke alltid så lett. Det var en viss konstant, positiv identitetskriser alt den gangen og man hadde ikke så lett for å formulere og definere den rette arbeidsform for foreningen. Neon få prosjekter ble gjennomført, vesentlig for å bedre på økonomien, samt at et par JCI offiserer var på besøk, slik at en fest kunne arrangeres. For 1956 var Arne Slattum president. For 1957 ble det Ivar Bolin, og foreningen hadde ved utgangen av året 20 aktive medlemmer. I 1958 ble P.W. Gundersen president, og han satte i gang en aktiv rekruttering, som førte til at Oslo JC hadde 28 medlemmer ved årsskiftet. For øvrig ble Junior Chamber Norway opptatt som fullverdig medlem av JCI på verdenskongressen i Minneapolis, USA, i 1958. Sannsynligvis var det forårsaket av at søknaden, med vedlagt konstitusjon, på nydelig engelsk, en av grunnene til at JCI antok at i Norge hadde man en utmerket nasjonal organisasjon.

I 1959 troppet Arne Slattum på som President igjen, men ble avløst av Ragnar Bergaust utpå våren, og vi finner Petter Collet, Per Hegård og Johan G. L'orange som medlemmer av styret. Nå ble Commissions-systemet innført, og aktiviteten økte betraktelig. Også når det gjelder å representere i utlandet på forskjellige kongresser og møter, fikk gitt impulser til videre effektivt arbeid i foreningen. Også JCN sto som arrangør av et nordisk møte i Oslo i 1959, som resulterte i et stort underskudd for foreningen. Det kan nevnes at dette underskuddet figurerte i regnskapene helt frem til 1964, da formannen det året, resolutt sørget for å få dekket dette. Formannen det året i 1964 var Ingvald Liland.

For 1960 ble P.W. Gundersen valgt til President, og på våren forelå det forslag til nye vedtekter for Oslo Junior Chamber, avdeling av Oslo Handelsstands Forening. YA ble oppløst og de aktive medlemmer derfra ble overført til OJC, slik at antallet nå var på rundt 60 aktive medlemmer. I Økonomisk støtte fra OHF fikk foreningen tilsvarende den kontingent inntekter som OJC innkrevde fra medlemmene. I tillegg hjalp OHF til med økonomisk støtte til reiser som tillitsmennene gjorde i utlandet, og som førte til bedre kontakt og til inspirasjon for det videre arbeidet i OJC.

Således var president for 1961, Peter Collett, til stede som representant for JCN på verdenskongressen i Paris høsten 1961. Styret i OJC hadde forøvrig satt seg som mål å virkeliggjøre JC til en nasjonal organisasjon. Som avdeling av Oslo Handelsstands Forening, var det en fordel da man gikk ut til Bergen, Trondheim, Stavanger, Lillehammer, Haugesund, Ålesund og Kristiansand for å prøve å rekruttere medlemmer som kunne fortsette driften av nye lokalforeninger. Inne utgangen av 1961 var etableringen av Bergen JC et faktum, og i Trondheim var «fredagsklubben» som organisasjonskomiteen betegnet seg som, i gang med sitt arbeid.

I slutten av 50 årene hadde JC en forløper for JC-Nytt, som ble kalt Junior Chamber Nytt, som Johan G. L'Orange og senere Ingvald Liland redigerte. Imidlertid avgikk denne publikasjonen ved døden i 1959. JC-Nytt ble gjenopplivet i 1961, og det første eksemplar så dagens lys den 28. august 1961, med Paul H. Jensen som redaktør og produsent.

For øvrig syslet man med tanken på, å arrangere nasjonalkongress i Oslo i 1962. Aktiviteten i foreningen var nå meget stor, og ved årsskiftet 61/62 var det registrert 110 medlemmer. Tor Kjørrefjord ble valgt til president, og vi finner bl. andre Ola Bakke, Odd Ulvad, Carl Fongen som tillitsmenn.

Nasjonalkongressen ble berammet til den 23. mars på Voksenåsen hotell, i samband med nordisk kongress som ble avholdt følgende to dager. Til denne første nasjonale kongress var

ventet 4 deltagere fra Bergen, 4 fra Trondheim satt et 100 tall inn og utenlandske deltagere til den nordiske kongress, inklusive Oslos medlemmer.

På den nasjonale kongressen ble det første nasjonale styret valgt. Som president ble Arne Slattum, Oslo, visepresident Knut Olborg, Oslo, Kasserer Bjarne Berstad, Bergen, sekretær Paul H. Jensen, Oslo. Styremedlemmer H. Friis-Ellingsen, Bergen, S. Kjellsberg, Trondheim, og Tor Kjørrefjord, Oslo. Kongressen innførte betegnelsen president for den nasjonale organisasjonen, og formann for lokalforeningen.

Det kan nevnes at Arne Slattum ble tildelt senatorship på avslutningslunsjen for den nordiske kongressen. Han ble dermed den første norske senator.

Det var også utdeling av awards. Norges første award var National Extension Award som ble gitt til en av foreningens grunnleggere og ressurspersoner P.W. Gundersen fra Oslo Junior Chamber. Han hadde allerede i 1955 deltatt i organisasjonskomiteen som utredet muligheten for å omdanne Oslo Handelsstands- Yngres avdeling til en Junior Chamber forening. Han var sentral i opprettelsen av JC-Bergen.

Oslo Junior Chamber avholdte sin ordinære generalforsamling den 5.juni 1962, hvor det styret som ble valgt nasjonalt for 1962, fortsatte som lokalforeningens styre, med små endringer, da noen gikk over til JCNs styre.

Det ble planlagt ny nasjonalkongress i Bergen den 24. og 25. november 1962, slik at det nasjonale styret fungerte i kalenderåret. Der ble Lillehammer, Ålesund, Haugesund og Kristiansand JC tatt opp som medlemmer av JCN.

Tor Kjørrefjord ble valgt til president for 1963. Det ble bestemt at forbundet (JCN) skulle ha sete i Oslo. For øvrig ble allerede da Trondheim tildelt nasjonalkongressen for 1963 og fastsatt til 2. og 3.november.

I og med at Tor Kjørrefjord ble nasjonal President, valgt i Bergen, ble generalforsamlingen i Oslo avholdt allerede den 8.januar 1963, og delvis nytt styre ble valgt. Per L. Randbye ble ny formann i Oslo JC.

1963 var et meget aktivt år for foreningen. Både Nordisk kongress i Stockholm, Europakongressen i Berlin, nasjonalkongressen i Trondheim og verdenskongressen i Tel Aviv var meget fyldig representert fra Oslo. JC - Nytt ble nå distribuert til samtlige medlemmer i JCN, men fortsatt et produkt fra Oslo JC's PR-gruppe. Formatet, som hittil hadde vært, ble nå trykket i A5, og en del av kostnadene ved produksjonen ble nå dekket ved å selge annonser til næringslivet.

For øvrig kan nevnes fra 1963, at deltagere på verdenskongressen i Tel Aviv, som representerte Oslo JC, var med på å plante « The Jaycee Forest» utenfor byen, og vi har i vårt møterom hengende et «Certificate» som bekrefter at Oslo JC står som eier av 5 trær. Undres på hvordan de tar seg ut i dag?

Under samme kongress modnet det seg en idé, som gikk ut på å invitere en ung israelitt til Norge. En ung serveringsdame, som var ansatt på det hotellet hvor de norske deltagerne bodde, utmerket seg fordelaktig på alle måter, og ved energisk PR-arbeide, hjelp fra diverse byråkrater, ambassader etc., kom denne unge dame til Norge på forsommeren 1964. Det Pr-opplegg som fulgte denne unge damens opphold i Oslo og for øvrig i Norge de neste to uker, har vel aldri noe JC-prosjekt vært til del, hverken før eller siden.

I 1963 ble Oslo JCs råd konstituert, for å være til støtte og hjelp i styrets arbeide. Rådet skulle kunne konsulteres i spørsmål styret fant kompliserte, samt at rådet kunne gi veiledning i saker de fant å anbefale for styret. På nasjonalkongressen i Trondheim ble Paul H. Jensen valgt til president for 1964.

Tor Kjørrefjord, Oslo JC, ble valgt til vår første JCI-VP, og prosjektet «Flaggdiskriminering», ble adoptert som internasjonal prosjekt av JCI.

Ingvald Liland var formann i solo JC i 1964, og det var stor aktivitet i foreningen. Vi nevner at på et plenumsmøte hos Norske Shell, var temaet; Olje i Nordsjøen.

Ragnar Bergaust var tidligere utnevnt til Senator nr. 2 i Norge. I 1964 ble Tor Kjørrefjord og Ola K. Bakke bæret som nr. 3 og 4.

Drammen JC var etablert og nå ble også Bærum ny forening. Gjøvik kom med den 5 juni. Lillehammer stod som vertskap for nasjonalkongressen den 3. og 4. oktober. På Europakongressen i København var Oslo JC representert med 16 deltakere, og til Oklahoma City, USA var det fra Oslo som deltakere til verdenskongressen.

Vi konstaterer at første kvinnelige observatør var til stede på plenumsmøtet i OJC den 6. oktober 1964. Medlemstallet var nå omlag 140 i Oslo, og nå begynte man å diskutere aktivitet. En el medlemmer var «gamle» og lite med i foreningens arbeide. Spørsmålet var: skal vi få inn nye, friske medlemmer, eller få i gang de gamle?

Etter nasjonalkongressen på Lillehammer ønsket vi Larvik, Molde samt Gjøvik velkommen som nye LOMs i JCN, samt at Knut Inge Kvaal, Oslo JC, senere Bærum, ble president for 1965.

Oslo JC avholdt sin generalforsamling den 12. januar, og vi ser at Erling Thomas von Düring ble formann. Videre finner vi Odd Schiøll som viseformann. Gruppearbeidet ble prioritert, og man søkte å konsolidere den bestående aktivitet. For øvrig ville man feire 50 års jubileet for JC-ideen. For å bøte på økonomien, ble Bingo og Roulette benyttet, til både sorg og glede for medlemmene.

Creeden, JC-bønnen, ble dratt frem ennå en gang, og man forsøkte å rette en del av aktivitetene etter creeden. Dette var på nasjonalt plan. Den nordiske kongress ble avholdt i Tammerfors, og Europakongressen i Amsterdam, med fyldig deltakelse fra Oslo/Norge. En informativ JC-brosjyre ble utarbeidet og distribuert i hensikt å gjøre JC bedre kjent, og i nyrekruttering spesielt.

Vi ser at rådet i OJC er aktivt, og vedtektene blir fornyet, og at nye regler blir satt i verk når det gjelder Senatorship, etter JCI's manual. Det store prosjektet «Diskusjonskonkurransen for de høyre skoler i Oslo», ble planlagt, gjennomført og omtalt som utmerket. Finalen gikk i TV. Fra det nasjonale styret fikk man meddelelse om at regionale tillitsmenn skulle fungere fra nå av. det ble regional visepresidenter som hver dekket et passe geografisk område av riket, til støtte og hjelp for LOMs, samt styrets forlengede arm. Vi ser at JCN består av 13 lokalforeninger med tilsammen 42 medlemmer, mars 1965.

I Oslo ble det debattert om kvinnelige medlemmer skulle tillates. Det kom frem mange «harde ting» i forbindelse med temaet, som det skulle vise seg å bli vedvarende i flere år.

På nasjonalkongressen i Drammen ble Johan L'orange valgt til president. Det norske prosjektet Free Enterprise, ble adoptert som internasjonalt program, kategori II på verdenskongressen i Sydney i 1965.

For 1966 ble Johan Storm formann i Oslo, Tinius Nagell-Erichsen hadde overtatt som redaktør av JC-Nytt. Plenums møtene var meget godt besøkt, og møtene var lagt til bedrifter eller ambassader. Dette var meget populært blant medlemmene, og foreningen var positiv og aktiv. Prosjektet Britisk-Norsk handelskonferanse, i samband med konferansen « Britain -66» ble gjennomført med bravur. For øvrig ble prosjektet « Flyktning 66» planlagt med JC som koordinator.

Fra Europakonferansen i Helsingfors, meddeles det at « Free Enterprise» med Toralf Sætre som prosjektansvarlig, er meget godt mottatt fra mange land innen JCI. Nasjonalkongressen ble avholdt i Stavanger, hvor storsjef for 1967 ble Gustav Gunvaldsen fra Oslo. Kongressen for 1967 ble vedtatt å holdes i Oslo.

Fortsatt er styret i Oslo JC valgt for kalenderåret, men det hadde vært diskutert å endre foreningsåret til å fungere fra juni til neste års juni. Imidlertid ble Tinius Nagell-Erichsen formann for 1967, og Torgrim Rolfsen er nå JC-Nytt's redaktør. Prosjektet nasjonalkongress Oslo 67, ble omgående satt i virksomhet. Kronprins Harald var kongressens beskytter. Ideer om nye prosjekter var mange, og det ble på nytt vurdert passive medlemmer kontra nyrekruttering. Typen av prosjekter og engasjement var også gjennomgående tema. Fadderskap for nye medlemmer ble forsøkt innført. Foreningen konsoliderte aktiviteten, og i alt var det nå vel 150 medlemmer, men mange «gamle» og dels passive. Administrasjonen krevde meget av tillitsmennene. Fra nasjonalt hold var Håndboken for prosjektledere i gang, samt at flere JCI-manuals forelå oversatt og tillempet våre forhold.

I 1967 ble den første kvinne lokalforeningsformann i England, nærmere bestemt i Southampton JC. Bare til underretning. Lillehammer endret sine vedtekter slik at ordlyden ble; LJC er en forening av unge kvinner og menn. I Oslo gikk diskusjonen høyt om «problemet» kvinner i foreningen. Antydning til press forekom. Ordet «egoist» ble tatt i bruk. Det kan nevnes at kvinner ikke slapp til i Oslo Handelsstands Forening heller. JC-NYTT utviklet seg, og annonser var nå en større del av bladet. Oslo JC var ansvarlig utgiver, og det var da et info for medlemmene i Oslo, samt at JCN fikk den plass som var nødvendig til sitt stoff. For øvrig ble bladet benyttet til debattinnlegg og til rapportering fra det store JC-utland.

Høsten i Oslo JC var viet nasjonalkongressen. som var det største prosjektet, og den så ut til å bli «enorm». Prosjektet Årets Lærling, som Oslo JC arrangerte, ble lykkelig avsluttet, etter at ca 200 bedrifter innen handel og næring, som hadde lærlinger, var vurdert. Vinneren fikk stipend, og tilbud om plassering i ønsket virksomhet i England. Nasjonalkongressen ble gjennomført med stor bravur. Hotel Bristol klarte arrangementene bra, og OJC kunne puste lettet ut. Gustav Gunvaldsen ble avløst som president av Tinius Nagell-Erichsen. Oslo JC avholdt sin generalforsamling i slutten av november og valgte Paul H. Jensen som formann for 1968.

Paul H. Jensen satte seg som mål å nå 200 medlemmer i Oslo JC i løpet av 1968. Han ville utnytte fadderordningen effektivt slik at nye medlemmer fant seg til rette i foreningen fra første dag. Han engasjerte seg i prosjekter som var attraktive, og kurser som gav maksimalt utbytte. Oaul's motto var: Kommer en aspirant seg gjennom aspirantideen med helse i behold-

har vi en 100 % JC. Johan Stormer engasjerte seg i debatten om kvinner i JC. Hans mening var «vive la difference», og han var meget dyktig i sin argumentasjon. Fra USA kom en nordmann ved navn Kai Roland med en masse ideer om JC, som han i 15 år hadde vært medlem av «over there». Prosjektet Årets Lærling fortsatte, og økonomisk støtte ble oppnådd fra KUD samt OHF og NHF.

I 1968 hadde Per Randby overtatt som redaktør av JC-Nytt. Europakongressen ble avholdt i Monaco. Til neste års nasjonale styre ble Ole N. Heidenreich lansert som president i JCN, med egen styreliste, og konkret handlingsprogram for neste år for JCN. Det gjorde forøvrig også Torgrim Rolfsen, som stilte styreliste for 1969 i Oslo JC. Det ble gjort endringer i vedtektene, slik at foreningsåret skulle gå fra juni til juni neste året. Torgrim Rolfsen ble valgt, og fungerte således et halvt år lengre enn vanlig. Oslo Junior Chambers julebord ble avvirket på Rondo, hos Ola K. Bakke, faktisk for 5 år på rad. Deltakelsen var 110, sammen med Bærum JC.

Oslo JC, som under Torgrim Rolfsens styre så frem til rekrutering av nye medlemmer som viktig, og tidlig i foreningsåret ble det avholdt et orienteringsmøte for 60 personer, slik at utsiktene til videreutvikling av prosjekter, kurs og annen aktivitet var meget god.

Ole N. Heidenreich så også en stor utfordring i å etablere nye foreninger. Målet var f.eks. 35 lokalforeninger og 1500 medlemmer i JCN i nær fremtid. Med lokalforeningene, regionale visepresidenter, og det nasjonale styrets hjelp, skulle dette være mulig, samt at økonomien i JCN ble bedret. Et nasjonalt formannsmøte ble avholdt i januar, neste i august, og så ett på nasjonalkongressen. Disse møtene skulle bedre koordineringen av prosjekter, kurs og annen aktivitet i NOM, og i tillegg skulle regionene- som tidligere- avholde regionale kongresser. Organisasjonen begynte å bli stor. Perfeksjoneringen av fremtidige tillitsmenn ble prioritert ved at man la vekt på tillitsmannskurs, både lokalt og nasjonalt. LIA (Leadership in Action) ble nå kjent.

Nasjonalkongressen i Kristiansand var stor og god, 8-9 nye LOM's ble tatt opp, og 4-5 lå i vannskorpen. Storartet! Kai Roland, Oslo JC, ble valgt til nasjonal President for 1970, og for første gang var styrets medlemmer fra Oslo JC i mindretall i det nasjonale styret. På generalforsamlingen i Oslo JC, ble Sigmund O. Norlund valgt til formann for 1970-71, og endelig ble vedtektene endret dithen at foreningen kunne rekruttere unge mennesker-altså lå mulighetene for kvinner i foreningen åpne. En utmelding kom til styret på grunn av forslaget, som det ble stemt skriftlig over.

Nordlund hadde en enorm ambisiøs målsetting for foreningen: Stor rekrutering, maksimal aktivitet i alle grupper, mengder av store og mindre prosjekter. Det kan nevnes at LDC-gruppen kunne ha 35-40 deltakere på gruppe-plenum. Hele «handelsstanden» var i JC-aktivitet om ettermiddagene og kveldene. Møter i JC-rom, bibliotek, Heftyesalen, Leselasen, Christianiasalen og ellers hvor det var plass for en gruppe på 3-5 personer. Foretakspillet kom i gang. Etablering av eget firma. Meet Norway-forget the vikings, samt en rekke andre prosjekter. Øystein Aase hadde tatt over som redaktør av JC-Nytt.

Verdenskongressen var i Dublin, med fyldig representasjon fra Oslo og Norge. Nasjonalkongressen ble avvirket nok en gang på Lillehammer, hvor den første nasjonale president utenfor Oslo, ble Steinar Menkerud, Lillehammer. Han ble for øvrig president i JCN uten å ha vært nasjonal tillitsmann tidligere.

Senatorene, som nå hadde fått et antall såpass at det var på sin plass å organisere seg hadde innført Senatorfrokost, som lovfestet skulle bestå av biff etc. og champagne kl. 09.00, og påfølgende årsmøte i Senatet. Der ble «saker» behandlet, vedtak ble fattet, og formann for følgende år valgt.

15-års jubileum for Jaycee i Norge ble markert i Oslo med en stilig fest i Shippingklubben. En god hjelp for styrene i LOMs ble PLUM, Plan for Lokalforeningene for Utvikling av Medlemmene. Ta den frem og se på den. Info fra det nasjonale styret til lokale tillitsmenn så dagens lys og fikk navnet «Impuls».

Oslo JC var fortsatt på topp, og medlemmene, ca 170 i antall, hadde medvind. Prosjektet «meet Norway- forget the Vikings» ble gjennomført, med stor «forestilling» i London. Torgeir Mjør Grimsrud ble valgt til formann, og på nasjonalkongressen i Tønsberg om høsten, ble Sigmund O. Norlund kåret til «Årtes JC», en utmerkelse som henger høyt.

I Tønsberg ble Terje Moen «and his gang» nytt nasjonalt styre for 1972. Terje Moen hadde sin kampanje for å bli president lovet å bedre økonomien samt å markere organisasjonen i dagens samfunn. Ny elegant brosjyre om JC ble laget, og økonomien ble bedret betydelig da nevnte brosjyre ble til med tilskudd fra Næringslivet. Arbeidet det kostet å produsere trykksaken ble vesentlig til av medlemmer av JCN's styre. JC-Nytt ble nytt, A-4 format, og Johan Kohmann overtok som redaktør.

Oslo fikk nå nytt JC-rom i handelsstanden. Det gamle «svaleredet» i bakbygningen ble forlatt til fordel for «kokkegarderobene» i frontbygningen. Prosjektgruppen, som til dels fikk frie hender i å utforme oppussingen, gjorde en fin jobb. To brukbare møterom, arkiv rom og et lite «arsenal» var god erstatning for det gamle rommet.

For å tilføre foreningen penger, påtok en gruppe seg å gjennomføre et «krabbesalg på Karl Johan». Dette innbrakte en del midler, som ble øremerket nasjonalkongressdeltakelse i Bergen. Tore Jack Andresen var nå formann i Oslo, og foreningen var sterk. Det ble relativt mange passive medlemmer etter hvert i Oslo, og man så nå at dette var negativt i forsøket på å få nye medlemmer til å ta del i de prosjekter og aktiviteter som foreningen tilbød. «Lik i lasten « ble nevnt.

Til verdenskongressen i Taiwan reiste foruten Terje Moen med sin Inger også Johan Kohmann og Lars P. Storvestre. John Østgård hadde overtatt som redaktør av JC-Nytt. Det var for øvrig en del endringer i «driften av JC-Nytt, da dette nå var et nasjonalt organ, og drevet av en prosjektgruppe av Oslo JC. Som tidligere skulle medlemmene av JCN betale kr. 10,- pr. år som støtte til JC. Nytt, øvrige kostnader skulle dekkes gjennom annonser. I Bergen ble Ove Hellem valgt til president, og han hadde et stort program for kommende JC-år. Han lanserte JC-ventilen, som gikk ut på å tilby medlemmene et bevisst treningsprogram, som skulle forme en morgendagens leder til bedre å kunne takle sine situasjoner i foreningen - på jobben og i sin familie og i samfunnet. «Medlemskap med mening». En rekke, 10-11 nye LOM's ble etablert eller påbegynt, slik at ved utgangen av 1973 var det 51 LOM's med omlag 1400 medlemmer!

Oslo hadde problemer i rekrutteringen da det ikke var lett å komme «frem» med jaycee - ideen i tilbudet på andre aktiviteter for den gruppe mennesker som JC naturlig henvendte seg til.

Oslo -prosjektet « Meet Norway- forget the vikings» fikk en internasjonal award på verdenskongressen på Taiwan. Det var « Swedish Wasa Award». Det var en mektig opplevelse, sier rapportene.

Tom Winger ble valgt til formann i OJC for 1973-74. Oslo JC forberedte et framstøt for å få nasjonalkongressen i 1974, Første støt ble gjort på formannmøtet i Asker i august. Neste på nasjonalkongressen i Bodø i oktober. Imidlertid søkte Gjøvik også, og Oslo tapte med glans til fordel for Gjøvik og en annerledes» kongress på Beito.

Vi hadde nå fått de første kvinnelige medlemmer i foreningen, og til de negatives forargelse. Det fungerte aldeles utmerket!

På nasjonalkongressen i Bodø stilte tre presidentkandidater opp og kjempet durabelig om tilliten. Per Wiseth fra vertskapsforeningen gikk seirende ut av tvekampen, med et 100 % nord-norsk styre.

Oslo gjennomførte et stort prosjekt» Handikap- Week End» og eller s var aktiviteten god. Rekrutering av nye medlemmer gikk noe tregt.

I august arrangerte Oslo JC formannsmøtet og «sprengte rammen». Vanlig deltakelse hadde vært 80-90 tidligere. På Linne Hotel møtte 115 deltakere og plassen ble altfor liten.

Diskusjonsgrupper satt til og med i garasjen.

Stig Rolfsen hadde nå tatt over som formann for 1974/75. I Oslo ble vedtekter for utmerkelsen Exhausted Roosters utarbeidet, og meningen var å benytte denne erkjennelsen til fremragende medlemmer, som dog ikke hadde kvalifisert seg til Senatorship.

I oktober ble nasjonalkongressen avviklet på Beito, og den ble minnerik. Utmerket arrangert av Gjøvik JC til tross for flere hoteller i nokså lang avstand, og formidabelt snøvær innimellom. Oslo stilet ennå en gang opp for å få kongressen til Oslo og kjempet med Stavanger- durabelig. Oslo vant, og det var under mottoet «Alt under en kork», det nye SAS hotellet.

Knut Myrer Lund hadde en tid vært redaktør av JC-Nytt, men nå hadde Lars P. Storvestre jobben. På Beito ble Arvid Eliseussen valgt til nasjonal president, med et styre fra både sør og nord. Økonomien i JCN var nå heller skral, og det så ut til at vår nasjonale president vanskelig kunne komme seg til Auckland, New Zealandsom representant for JCN. En spontan innsamling + donasjoner fra velstående gjorde dette mulig, og dette skjedde på senatorenes GAP på Beito.

Oslo JC etablerte umiddelbart en kongresskomite, og forberedelsene til tidenes nasjonalkongress var i gang, og opptok omtrent hele den aktive del av foreningen.

Internasjonalt ble commissionsystemet avløst av gruppene Individ, Lokalforening og Samfunn. dette ga seg selv at Oslo også gikk inn på denne inndelingen. Ennå skulle det gå et par år før styret ble valgt til at hvert styremedlem skulle ha ansvar for denne tredeling. Petter Harsem og hans gjeng ble valgt til Oslo JC styre for 1975/76, og etter sommerferiens slutt tenkte man kun kongress i Oslo.

Hotellet var disponibelt for 600 personer, og det trengtes. H.K.H. Kronprins Harald åpnet kongressen, og på festbanketten var det 630 personer til bords. Rapportene tyder på at dette var i meste laget.

Det ble forøvrig besluttet å endre foreningsåret for NOM. Fra kalenderåret, til det skulle ta til 1.mai og fungere til 30.april året etter. Dermed ble Knut Bratland og hans styre, som ble valgt i Oslo, sittende til neste kongress, som ble lagt til Sandefjord i april 1977. Verdenskongressen i 1975 var i Amsterdam, og ca 25 deltakere fra Norge deltok, men relativt få fra Oslo. Den norske delegasjonen ble utstyrt med knallrøde AVIS jakker, og markerte seg sterkt i Amsterdam, vesentlig i positiv retning.

Bratlands styre gikk inn for økonomibedring og videre å gi et bedre tilbud for kursledere som ville videre. Jon Arnt Aase ble benyttet som nasjonal kursleder. I plan for lokalforeningen gikk Bratland ut med håpet om at ingen lokalforeninger hadde under 30 medlemmer ved utgangen av foreningsåret. Bjørn Oterholt var formann i Oslo JC i 1976/77.

Oslo fikk en «down» etter kongressen, som rimelig kan være. Men det var da liv, og da er det håp. Antallet medlemmer var nå ca 70 i Oslo, og fortsatt synkende. Det ble også gjort forsøk på å etablere nye foreninger i Oslos omegn. Dette ble ikke noen suksess fordi forberedelsene og planen med knoppskyting var for lite underbygget. Mulig at målgruppen som man henvendte seg til ikke var den rette. I alle fall ble det et magert resultat.

Tor Kirkenær overtok formannsjobben i Oslo JC for 1977/78. Petter Harsem avløste Lars P. Storvestre som redaktør av JC-Nytt. Kongressen i Sandefjord gikk av stabelen i utmerkede former. Paal Aschjem kjempet durabelig om president stillingen mot Tor Tyslum, henholdsvis fra Moss og Larvik.

Lars P. Storvestre; Oslo JC ble Årets Jaycee, og som senere ble President i det norske Senat. Til sist ble Aschjem/Hammers tildelt award som årets Senator, for øvrig sammen med Weisæth. Det kan nevnes at Weisæth hadde overtatt som JCN's sekretariat, med effektsalg og øvrig materiell som JCN har og distribuerer. Weisæth hadde også ansvaret for trykkingen av JC-NYTT, gjennom sitt firma Økonomi-Trykk, Bodø.

Paal Aschjem gikk av med seieren som president for JCN for 1977/78. Hans motto var å omsette ideen til virkelighet. Stadig hørte vi at nå skulle det virkelig bli utvidelser i organisasjonen, men det virket ikke etter oppskriften. Fortsatt var det ikke mer enn 1365 medlemmer i JCN, med 50 LOMs. Det gikk bort en forening for hver som ble etablert, så det ut til.

Verdenskongressen var i Johannesburg, og en stor kontingent fra Norge dro den lange veien. Oslo var ikke så bredt, men godt representert. Norge gjorde seg fordelaktig bemerket også når Award skulle hentes. Drammen fikk sin utmerkelse for «foretaksspill». Hederlig omtale gikk til Grenland for «Telemarkskanalen».

Virksomheten i Oslo var etter forholdene med relativt få aktive medlemmer, og det gikk tregt med å rekruttere. De som var aktive og tent på JC, holdt foreningen i god gjenge, uten de store krevende prosjekter.

Stavanger stillet som arrangør av nasjonalkongressen i 1978, og general Leif Hansen ønsket velkommen til en kongress hvor « me skal ha det kjekt»- og det ble det. Et skikkelig arrangement, og Senatene ble invitert til et faglig program i Dusavika, hvor toppene i olje, hadde lagt opp til et flott møte- på bekostning av frokosten med biff og champagne. Dette kunne ha vært både og- ikke enten eller, var innvendingene, i hensiktsmessig rekkefølge.

Fra Sandnes stilte Svein Terje Berge som presidentkandidat mot Finn Holm fra Trondheim. Etter en real kamp, gikk Berge av med seieren. P.W. Gundersen, en av stifterne av JC i Norge, ble valgt til Senatorpresident, i vill kamp med 7 kvalifiserte kandidater samt en som falt gjennom. Bjørn Conradi fra Oslo var nå redaktør av JC-NYTT, som for øvrig nå var nær ved å bli et fullstendig nasjonalt organ for JC. Diskusjoner pågikk.

Trond Setsaas overtok som formann i Oslo for 1978/79. Aktiviteten var omtrent som tidligere- visse problemer både på prosjekts -og kurs siden. Noen nye medlemmer ble rekruttert, og en del forsvant, slik at tallet var synkende.

Om våren i 1979 sto Kristiansand som arrangør av nasjonalkongressen, "Under Fulle Seil" hvor kongress "Admiral" Odd Johan Stene ønsket deltakerne velkommen iført seilskutekaptein uniform for anledningen. Og videre sto presidentkampen mellom Tor Tyslum, Larvik og Bjørn Conradi fra Oslo. Tyslum gikk av med seieren. Tromsø stilte opp og vant som kongressby i 1980. Harald Karlson fra Stord stakk av med trofeet som Årets Jaycee, og til Senatet ble Trond Aas fra Grenland omsider valgt, etter uhyre dyktig valgforberedelse.

Senere på året var det verdenskongress i Gøteborg, såpass nær oss, var vel 160-170 norske jaycees innom kongressen en eller flere dager. Vi var ikke snauere enn at Norge stilte med kandidat til JCI-VP verv. Paal Aschjem ble glatt valgt inn, med nest størst stemmetall av 16 kandidater.

Som formann i Oslo JC ble Bjørn Terje Andersen valgt for 1979/80, og foreningen var i gang- om enn ikke så blomstrende. Det var i gang både prosjekter og kurser, men det fanget ikke den helt store entusiasmen.

Våren 1980 kom omsider, og Tromsø tok imot med nord-norsk gjestmildhet. Arrangementene var utmerket, men kongressen ble skjemmet en del av uro og knirk i det nasjonale styret. Mange negative varianter av JC-ånden viste seg til tider under kongressen. Noe vi alle ønsker å glemme nå. Bjørn Oterholt, Tønsberg, tidligere Oslo, vant valget som president mot Ernst Amund fra Bodø.

Til president i Senatet fikk Ole Jacob Raad, Trondheim visstnok flest stemmer under opptellingen. Stemmetegn ble vist ved å reise seg og stå til de var opptalt. Unge Raad ble for øvrig anbefalt å motta vervet som det Europeiske Senatets Ambassadør for Norden, og det gjorde han gladelig under Europakongressen i Finland et sted.

JC-NYTT var nå overtatt av JCN, og redaksjonen lagt til sekretariatet (Per Weisæth) i Bodø. For øvrig ingen dumhet, da han i en årrekke hadde vært hva han nå egentlig ble. Kongressvalget ble nå gjort gjeldende to år fremover, da avtaler med arrangørhoteller måtte forvente at ett år frem var for kort tid. Ålesund ble arrangør for kongressen i 1982, da Lillehammer var vertskap for kongressen i 1981.

Ole Andersson overtok som formann i Oslo for 1980/81, og foreningen fungerte omtrent som de senere årene. Alle gikk og planla en stor kampanje på Lillehammerkongressen for om mulig å få arrangementet for nasjonalkongressen i 1983 i Oslo. Forprosjektet var godt laget, og i kamp kinn mot kinn med Bergen, gikk Oslo seirende ut av den bataljen.

Arrangementet som var den tredje nasjonalkongress på Lillehammer, var meget godt planlagt og gjennomført. Etter en forferdelig diskusjon på generalforsamlingen og rundt omkring ellers, ble det endret på foreningsåret dithen at et nasjonalt styre skulle sitte i kalenderåret. Tilbake til tidligere ordning, og de som ble valgt, får ekstra lang funksjonstid- til samme pris. Anders Fløistad fra Trondheim ble valgt til president etter Otterholt. Som Senatets president ble Trygve Ørbeck Legreid foreslått, blant mange andre villige kandidater, og som hedmarking og med andre fordeler, seiret han til allmenn forbauselse for seg selv.

Ordet Jaycee har gått igjen en del år nå, og det var i Tromsø at generalforsamlingen vedtok å bruke denne betegnelsen på vår organisasjon. Internasjonalt har navnet vært benyttet siden 1972. Lokalforeningene skal endre sine vedtekter slik at også i LOMs skal det hete NN Jaycees. I Jaycee Norge er medlemsmassen omtrent stabil på 1400, og det er nå 52-53 foreninger. Noen dør, andre etableres.

Oslo Jaycees er nå i full gang med det store arbeidet som kongressen i 1983 krever. Formann er Gunnar Husebø og foreningen har ca. 40 medlemmer mer eller mindre aktive. Rekruttering og planlagt aktivitet for medlemmene er planen for styret. Konsolidering i bunn- sier andre. Nå kan det bare gå en vei, har vi også hørt.

Denne organisasjonen har lært oss så meget og gitt oss så mange gode minner fra prosjektarbeidet-kursene og ikke minst fra de festlige sammenkomstene som er blitt oss til del gjennom en rekke år, at vi vil ennå « stå på», dersom det blir nødvendig. Venner og bekjente har det blitt i mengder og det gode vennskapet som er oppnådd i felles slit og arbeide for foreningen- er det vel ingen som ville ha vært foruten - nå vi er blitt «utpåkanten».

Til jubileet - Jaycee 25 år i Norge- er det bare å ønske til lykke med ideen som oppstod i 1915, til organisasjonen som er livskraftig i Norge, og til Oslo Junior Jaycees spesielt, som står som vertskap for banketten som skal markere at vår historie nettopp er påbegynt. 25 år er da ingen ting, eller?

Forfattet av tidligere JC Nytt redaktør
#17103 Lars P. Storvestre